రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 16-01-02, కాశిపాడు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పరమేశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ముందు మనకు ఉండాలి. మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా భగవంతుడు ఉన్నాడు. ఆయన ఉన్నాడు అనే సజీవమైన విశ్వాసం ముందు మనకు ఉండాలి, అది ముఖ్యం. మనం తెల్ల బట్టలు కట్టుకొన్నా, ఎర్ర బట్టలు కట్టుకొన్నా మనకు భక్తి, ప్రేమ ఉండాలి. భగవంతుని సంకల్పం ప్రకారమే ఈ జీవితయాత్ర నడుస్తోంది. అది మనకు అనుభవంలో లేదు. ఈ దేహం భూమి మీదకు ఏపని నిమిత్తం వచ్చిందో ఆపని పూర్తి అయ్యేవరకు ఈ దేహం ఉంటుంది, తరువాత ఈ దేహయాత్ర ముగిసిపోతుంది. దేహయాత్ర ముగిసిపోయింది అని కంగారుపడకు. పూర్వ జన్మ సంస్కారములనుబట్టి, వాసనలను బట్టి ఈ దేహం ఎలా వచ్చిందో అలాగే ఈ జన్మలో సంస్కారములను బట్టి రాబోయే జన్మ వస్తుంది. మనుషులు అందరూ ఒకే రకంగా ఉన్నారా? లేదు. దీనికి కారణం పూర్వజన్మ వాసనలు. ఇది అంతా మాయలో భాగమే. ఈ మాయ అంతా నాదే. అందువలన నాపాదాలను ఆశ్రయించి, నన్ను విశ్వసించి, నేను చెప్పిన మాటలు జాగ్రత్తగా శ్రవణంచేసి, నీ అహంకారమును సంతృప్తిపరచుకోకుండా నన్ను సంతృప్తిపరచటానికి నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే నీకు నాకు ఏదైనా బేధం ఉంటే అది ఊడిపోతుంది అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మాయగుణాల రూపంలో ఉంటుంది. గుణాలను బట్టి మనస్సు మారుతూ ఉంటుంది. ఈ మాయలో నుండి బయటకు రావటం అంత తేలిక కాదు, చాలా కష్టమే. ఇది నా మాయ అందుచేత ఎవరైతే నాపాదాలను ఆశ్రయించి, నన్ను భజిస్తున్నారో, నా సంతృప్తి కోసం ఎవరైతే పనిచేస్తున్నారో వారికి మాయ దారి ఇస్తుంది. భగవంతుడు ఎంత పవిత్రంగా ఉన్నాడో, ఎంత ఏకాగ్రంగా ఉన్నాడో అలాగ నీ మనస్సు కూడా అంత పవిత్రమైతే, అంత ఏకాగ్రం అయితే ఆ మనస్సు ఊడిపోతుంది, లోపలఉన్న చైతన్యం నీకు తానుగా వ్యక్తమవుతుంది. మన మాటలో, తలంపులో, ప్రవర్తనలో నిగ్రహం ఉండాలి. నిన్ను నీవు ఎంతైతే నిగ్రహించుకొంటున్నావో, నియమించుకొంటున్నావో, సంస్కరించుకొంటున్నావో నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడికి అంత సమీపంలోనికి వెళతావు. మనం సత్వగుణాన్ని నేర్చుకోవాలి. సత్వగుణం ఉన్నవారితో సహవాసం చేయాలి. తమోగుణం, రజోగుణం తగ్గించుకొంటూ సత్వగుణాన్ని అలవర్చుకొంటూ ఉంటే సత్వగుణం ఈశ్వరానుభవం పొందటానికి దారిచూపిస్తుంది. నీకు ఉన్న పొలంమీద, నీకు ఉన్న డబ్బుమీద ఉన్న నమ్మకం

నా మీద లేదు. మీ ఆయన ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఆయన మీద ఉన్న నమ్మకం నీకు నామీద లేదు. నీకు నేను జ్ఞానం ఇవ్వాలా? నీవు సపోర్టులమీద బ్రతుకుచున్నావు. నీవు ఎలాగ బ్రతుకుచున్నావో నాకు తెలియదా. నీ మనస్సును శుద్ధి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నా పట్ల ప్రేమ, భక్తి నేను చెప్పిన మాటయందు గౌరవం ఉంటే దానివలన నీవు నా స్వరూపాన్ని పొందుతావుగాని లోకంలో ఉన్న సపోర్టులను చూసుకొంటూ ఏదో నామకహా దేవుడు ఉన్నాడు అనుకొంటే, నీవు ఎవరిని సపోర్టు పెట్టుకొని జీవిస్తున్నావో తెలియకుండా ఉన్నానా నేను? శరీరానికి మరణం వస్తోంది అని కంగారుపడవద్దు. అదిపోతే ఇంకో శరీరం వస్తుంది. ఇప్పుడు ఉన్న శరీరాన్ని మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకొని శరీరానికి మరణం రాకముందే నీ హృదయంలో ఉన్న మరణంలేని వస్తువును పొందు. బ్రహ్మంలో నుండి లోకం వచ్చింది అని చెపుతూ ఉంటే ఇది అంతా నీ మనస్సుకు అలా అనిపిస్తోంది. మనస్సు నశిస్తే ఏమీలేదు అంటారు భగవాన్. దేహం చనిపోయిన తరువాత ఉండదు అని మనం అనుకొంటాము. కాని ఇప్పుడు కూడా దేహం లేదు అంటారు. అది కూడా నీ తలంపే. తలంపును విడిచిపెట్టి దేహం లేదు, పుట్టుక లేదు, మరణం లేదు. అన్నీ తలంపులే. తలంపులను విడిచిపెట్టేస్తే ఇంక విడిచిపెట్టటానికి ఏముంది? తాడు నీకు పాముగా కనిపిస్తోంది అనుకో తాడులో నుండి పాము రాలేదు, నీ చూపుకు తాడు పాములాగ కనిపిస్తోంది. అది నీ చూపులో దోషం. అలాగే బ్రహ్మంలోనుండి లోకం రాలేదు. బ్రహ్మమే నీకు లోకంలాగ కనిపిస్తోంది. సరియైన వెలుతురు వచ్చినప్పుడు ఇది పాముకాదు, ఇది తాడే అని నీకు ఎలా తెలుస్తుందో అలాగే నీకు ఏ కారణం వలన బ్రహ్మం లోకంగా కనిపిస్తోందో ఆ కారణం నశిస్తే ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. అప్పుడు అంతా ఒక్కటే అని నీకు తెలుస్తుంది. మనం అంతా ఒక్కటే. కాని వేరుగా ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము. ఇదే మాయ. ఈ చిల్లర గొడవలు ఎందుకు? ఇవి అన్నీ మనం కల్పించుకొన్నవే. మొదటి వస్తువును పట్టుకొంటే ఇంక ఏ గొడవ లేదు అన్నారు భగవాన్. మొదటి వస్తువు ఏది అంటే బ్రహ్మమే. మీకు గుణాలు రాకముందు, వికారాలు రాకముందు మీరు ఎలాగ ఉన్నారో, ఏదిగా ఉన్నారో దాని దగ్గరకు జరగండి, దానిని ఆశ్రయించండి, దానిని పట్టుకోండి దానిని పట్టుకొన్నాక ఇంక పొందవలసింది ఏదీ లేదు అని మీకు తెలుస్తుంది. జీవితంలో మనం చాలా మిస్ అయిపోతున్నాము. మన ప్రక్కన కృష్ణుడు ఉంటే లాభం ఏముంది? ఆయన చెప్పినది మనకు అర్థం కానప్పుడు ఆయన ప్రక్కనే ఉన్నా మనకు లాభం లేదు. సాధన అంటే ఏమీ లేదు ఆరోజుకారోజు దేహాభిమానాన్ని తగ్గించుకోవాలి. అదే సాధన. కృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే నీకు ఏదైనా విషయం వచ్చినప్పుడు అది నీవు అవునా, కాదా అని చూసుకో. మిగిలిన విషయాలు అన్నీ తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు.

రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకోవద్దు. నీకు సంతోషం వచ్చింది అనుకో, సంతోషం నీవా? ఒకవేళ నీకు దుఃఖం వచ్చింది అనుకో, దుఃఖం నీవా? నీకు అధికారం వచ్చింది అనుకో, అధికారం నీవా? అవి ఏమీ నీవు కాదు. అవినీవు కాదు అని నీకు అర్థమయినప్పుడు నీకు దుఃఖం లేదు, ఏమీ లేదు. ఇప్పుడు బాహ్యంగా నీవు ఏది అనుభవించినా అది పరిణామంలో దుఃఖంగా మారిపోతుంది అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఈ వాక్యాన్ని మనం మిస్‌అయిపోతున్నాము.

అంతా భగవంతుడే, అంతా ఒక్కటే, అంతా నీవే. అంతా నీవే అయినప్పుడు ఎవరిని చూసి ద్వేషిస్తావు? ఎవరికి అపకారం చేస్తావు అంటున్నాడు పరమాత్మ. అంతా మనమే అని భగవంతుడు చెప్పినమాట మనం తేలికగా చెప్పేసుకొంటున్నాము కాని అది మనకు అనుభవంలో లేదు. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి అనే పోరాటం ఏమీలేదు. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే మనకు ఏ విషయాలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో వాటిని బయటకు లాగి, కాల్చి బూడిద చేయాలి. శరీరం పుడుతుంది, పెరుగుతుంది, ముసలిదవుతుంది, చనిపోతుంది. ఇది అనివార్యం. నీవు దాని గురించి ఏడవవలసిన పనిలేదు. దేహానికి మరణం రావటం సహజం. ఇలా నీవు ఎంతకాలం ఏడుస్తావు. శరీరంలో ఉండగా అమృతానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. అది వదిలేసి చిల్లర గొడవలలోనికి వెళ్లటం ఎలా ఉంటుంది అంటే ఇంట్లో ఉన్న రూపాయి కాగితాలను పొయ్యిలో పెట్టి కాఫీకాచుకొన్నట్లుగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు మనం గుణాల వడిలో ఉన్నాము. మీకు నా వడి కావాలి అనుకోండి ఆ గుణాలవడిలో నుండి బయటకు రాకుండా మీకు నావడి ఎలా దొరుకుతుంది అంటున్నాడు పరమాత్మ. గుణాలవడిలో నుండి బయటకురాము, నా వడికావాలి అంటే కుదరదు. గుణాల వడిలోనుండి బయటకు వస్తే మీరు నావడిలోనే ఉంటారు, నా స్వరూపాన్ని పొందుతారు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. లోకం ఉంది, విషయాలు ఉన్నాయి. నీకు ఒకోసారి సంతోషం వస్తుంది, ఒకోసారి దుఃఖం వస్తుంది, ఒకోసారి ధనం వస్తుంది. ఇవి అన్నీ వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. వచ్చేటప్పుడు ఎలా వస్తాయో మనకు తెలియదు, పోయేటప్పుడు ఎలా పోతాయో మనకు తెలియదు. అది దేహ ప్రారబ్దం. వాటి గొడవవద్దు. నీవు ఏదైతే కాదో వాటి గొడవ నీకు వద్దు అని భగవాన్ చెపుతున్నారు. కృష్ణుడు ఏమి చెపుతున్నాడు అంటే మీకు ధనం ఉంది అనుకోండి, విద్య ఉంది అనుకోండి, అధికారం ఉంది అనుకోండి. వాటిని ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు కదా. అలాగే నేను చెప్పిన మాటలను కూడా ఎంజాయ్ చేయండి అంటున్నాడు పరమాత్మ. ఈ ఎంజాయ్‌మెంట్ ఆ ఎంజాయ్‌మెంట్‌ను తరిమేసి ఇది కూర్చొంటుంది. మనకు జ్ఞానం వస్తుందా, రాదా అనేమాట

అటు ఉంచండి. అసలు జ్ఞానం రావటానికి తగిన వినయంగాని, సహృదయంగాని, పొందికగాని మనకు లేవు. మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో, మాట్లాడే మాట విషయంలో, మన సాధనా విధానంలో మనం రైట్ డైరెక్షన్‌లో ఉన్నామా, రాంగ్ డైరెక్షన్‌లో ఉన్నామా అది చూసుకోవాలి. రాంగ్ డైరెక్షన్‌లో ఉంటే మనం స్పీడుగా వెళ్ళినా గమ్యం చేరలేము, రైట్ డైరెక్షన్‌లో ఉంటే మనం నెమ్మదిగా వెళ్ళినా గమ్యం చేరుకొంటాము, మోక్షానుభవం పొందుతాము. మనకు లోపల అశాంతి ఉంటుంది, పైకి శాంతిగా ఉన్నట్లు నటిస్తాము. లోపల గర్వం ఉంటుంది పైకి వినయంగా ఉన్నట్లు నటిస్తాము. ఇలా లోకాన్ని మోసం చేయగలముగాని భగవంతుడిని మోసం చేయలేము. మీ మనస్సుకు యజమాని ఈశ్వరుడు. మీ మనస్సును ఆయనకు తప్పించి ఎవరికి ఇచ్చినా మీకు భంగపాటు తప్పదు, వెలితి తప్పదు, అశాంతి తప్పదు, దుఃఖం తప్పదు. మీ ఇంట్లో పని మీరు చేసుకోండి. అందరితో కలసి ఉండండి, సేవ చేయండి. కాని వారు మనవాళ్ళుకాదు, మనం అంతా ఈశ్వరుడు వాళ్ళమే, మన ప్రభువు ఈశ్వరుడే, ఎప్పటికైనా మనం ఆయనను చేరుకోవాలి. అది గుర్తు పెట్టుకొని పనిచెయ్యండి. అంతేగాని ఎటుగాలి వేస్తే అటు వరిగిపోవద్దు. సాధన విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. సాధన అంటే పూజ ఒక్కటే కాదు, పరమాత్మలో ఐక్యమయ్యే వరకు మన మనస్సును నియమించుకొంటూ రావాలి. నరనారాయణులు తపస్సు చేసేటప్పుడు ఆ తపస్సును భంగం చేయమని ఇంద్రుడు అప్సరసలను పంపుతాడు. వారు అర్జునుడి దగ్గరకు వచ్చి నాట్యం చేస్తూ తపస్సు భంగం చేయటానికి చూస్తారు. అప్పుడు అర్జునుడు కళ్ళు ఎర్రచేసి నా తపస్సు భంగం చేయటానికి వచ్చారా అని పెద్దకేక వేస్తాడు. అప్పుడు అప్సరసలు కృష్ణుడు దగ్గరకు వెళతారు. కృష్ణుడు ప్రశాంతంగా కళ్ళు తెరచి మీరు అందంగా ఉన్నారు అని అనుకొంటున్నారు అని తన తొడను చరచి ఒక అప్సరసను సృష్టించి మీరు అందంగా ఉన్నారా, ఆమె అందంగా ఉందా చూసుకోండి అన్నాడు. మాకంటే అందమైన అప్సరసను సృష్టించిన మీ తపస్సు మేము ఏమి భంగం చేయగలము అని పరమాత్మ పాదాలను ఆశ్రయించి తరించారు. తపస్సు చెడగొట్టటానికే వచ్చినా, చెడ్డ పనికే వచ్చినా, పరమాత్మను ఆశ్రయించటం వలన తరించారు. కృష్ణుడు అంటే ఎవరు? ఆత్మ. ఆత్మలోనుండే అంత అందం వస్తే మరి ఆత్మ ఎంత అందంగా ఉంటుందో. లోకంలో ఉన్న వస్తుజాలం అంతా బ్రహ్మంలో నుండి వస్తున్నాయి. ఈ వస్తుజాలం ఇంత అందంగా ఉంటే మరి బ్రహ్మం ఎంత అందంగా ఉంటుందో? మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే వస్తుజాలం యొక్క అందంలో పడి బ్రహ్మంను మర్చిపోతున్నాము.

రమణస్వామి ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీకు దేహము నేను అనే తలంపు ఉంది.

అదే నాయకుడు. అదే ఇతర తలంపులను లీడ్ చేస్తోంది. ఆ తలంపు వెనకాలే ఇతర తలంపులు అన్నీ వస్తున్నాయి. ఆ నాయకుడిని చంపేయండి, మిగతావారు అంతా చెల్లాచెదురై పోతారు. ఆకారాలు, వికారాలు, జన్మలు, మరణాలు ఇవి అన్నీ దేహము నేను అనే తలంపు బట్టే వస్తున్నాయి. దానిని తీసివేస్తే జన్మలు లేవు, మరణాలు లేవు, నీవు లేవు, నేను లేను, ఏమీ లేదు. మరి ఎవరూ లేకపోతే ఎలాగ అంటే ఉన్నదేదో ఉంది, వారు ఎవరో నీకు తెలియదు. వారు ఎలాగ ఉన్నారో అలాగ ఉన్నారు అంటారు భగవాన్. ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి మీ సన్నిధిలో ఉండాలని ఉంది అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను అడిగాడు. భగవాన్ ఎప్పుడూ నీలోపలే ఉన్నాడు, నీకూడా ఉన్నాడు. ఉద్యోగం వదిలేసి ఎక్కడికి వెళతావు. భగవాన్ అంటే దేహం కాదు. భగవాన్ అంటే ఆత్మ. దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే జ్ఞానం. స్నేహితులను, బంధువులను, పరిసరాలను విడిచిపెట్టి పారిపోతే జ్ఞానం రాదు. నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళినా నీ మనస్సు నీకూడానే ఉంటుంది. ఇలా పారిపోవటం త్యాగం అనుకొంటున్నావేమో అది త్యాగం కాదు. దాని వలన జ్ఞానం రాదు. మిగతా తలంపులన్నింటికి ఏమూలతలంపు అయితే నాయకత్వం వహిస్తోందో దానిని విడిచిపెట్టటమే త్యాగం, అదే సన్యాసం. అంతేగాని దేహాన్ని తీసుకొని వెళ్ళి ఎక్కడో పడవేస్తే అది త్యాగం అనుకోకు. బాహ్యంగా ఏదో విడిచిపెట్టటం వలన నీకు జ్ఞానం రాదు. మిగతా తలంపులను అన్నింటిని నేను అనే తలంపు లీడ్ చేస్తోంది. దానినే లీడింగ్ తాట్ అంటున్నారు. ఈ లీడింగ్ తాట్‌ను అట్టేపెట్టుకొని ఇల్లు వదిలేసినా, పొలంవదిలేసినా, డబ్బు వదిలేసినా నీవు ఏమీ వదలని వాడితో సమానము. ఇప్పుడు మనం కాశిపాడులో ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము. దేహము నేను అనే తలంపు నశిస్తే ఇది నోటితో చెప్పటం కాదు, అనుభవంలో అది పోయింది అనుకో మనం ఈ సృష్టి అంతా వ్యాపించిపోతాము, ఎక్కడచూసినా మనమే ఉంటాము. అప్పుడు కళ్ళు తెరిస్తే ఆనందం, కళ్ళు మూస్తే ఆనందం, అంతా ఆనందమే. ఆస్థితిని మనం పొందాలి. నీవు ఎవరినో, ఏదో ఉద్ధరిస్తున్నాను అనుకోవద్దు, అలా అహంకారం పెట్టుకోవద్దు. అందరిని ఎవరైతే ఉద్ధరిస్తున్నారో, అందరి బాధ్యతలను ఎవరైతే భరిస్తున్నారో అట్టి ఈశ్వరుడితో రాజీపడు, ఆయన మాట విను, తరించు. లీడింగ్ తాట్ నశిస్తే మీ ప్రేమ విశ్వవ్యాప్తం అవుతుంది, ఆ ప్రేమకు సరిహద్దులు లేవు, జాతి, మత, కుల విచక్షణ లేకుండా లోకం అంతా ప్రేమను ఇవ్వటమే పని. ఇచ్చేకొలది ప్రేమ, జ్ఞానం పెరుగుతాయి, అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. కాశీకో, హిమాలయాలకో వెళితే నీకు లోచూపు వస్తుందా? రాదు. సత్పురుషులను ఆశ్రయించివారికి సేవచేసి, వారు చెప్పినది శ్రద్ధగా శ్రవణంచేసి, మననంచేసి, దానిని ఆచరించటం వలన నీకు లోచూపు కలుగుతుంది. మీ ఇంట్లో డబ్బు ఉండి, ఇతరులకు డబ్బు ఇవ్వగల శక్తి నీకు ఉండి, ఒక రూపాయికూడా ఇతరులకు ఇవ్వలేకపోతే అది ఇల్లు కాదు, అది స్మశానం అన్నారు శివానంద. ఒక వస్తువును ఇతరులకు ఇవ్వగల శక్తి నీకు ఉండి దానిని ఇతరులకు ఇవ్వకపోతే అది ఇల్లుకాదు, అది స్మశానం అక్కడ ఉన్నవారు మనుషులు కాదు, దెయ్యాలతో సమానం అని చెప్పటం.

మీరు ఎక్కడ ఉన్నా మీ మనస్సు పండాలి. మీ మనస్సు పక్వానికి వస్తే పండిన పండు ఎలా రాలిపోతుందో అలాగ మీరు సహజంగానే మాయలోనుండి విడిపోతారు. నీ దేహ ప్రారబ్దమును బట్టి నీవు ఎక్కడ ఉన్నా నీ మనస్సును పవిత్రం చేసుకో. అది ప్రధానం. నీ మనస్సును బాగు చేసుకొంటే పవిత్రమైన మనస్సు హృదయగుహలోనికి, ఈశ్వరుని కౌగిలిలోనికి నిన్ను తీసుకొని వెళ్ళి పరమాత్మలో ఐక్యం చేస్తుంది. నీ మనస్సును పాడుచేసుకొంటే మలిన మనస్సు నీ స్వరూపానికి నిన్ను దూరం చేసి చీకటి లోకాలకు తీసుకొనిపోతుంది. మీలో ఉన్న మంచిని, చెడును రెండూ వదిలేస్తే మిగిలేది ఆత్మే. మనం పుణ్యం చేస్తే భోగాలు అనుభవించవచ్చు అనుకొంటున్నాము. ఆ భోగాలు ఎక్కడనుండి వచ్చినవి, అవి ఆత్మలోనుండి వచ్చినవేకదా. అక్కడకు వెళ్ళు అంటున్నారు. మన మనస్సును బయటకు వెళ్ళకుండా కొట్టికొట్టి లోపలకు ఈడ్చుకొనిపోతున్నాడు. మనం అందరిని గౌరవించాలి కాని ఎవరినీ అగౌరవపర్చకూడదు. దానికికూడా ఈశ్వరుడు మార్కులు వేస్తాడు. ఇతరులను అగౌరవపరిస్తే ఈశ్వరుని కోపానికి గురి అవుతాము. మనం ఏదో రూపంతో, ఏదో నామంతో ఉన్నాము అనుకొన్నంతకాలం విగ్రహాలు మనలను ఆకర్షిస్తాయి. రూపాన్ని ఆరాధించటం, నామాన్ని స్మరించటం మనం పవిత్రులం అవ్వటానికే. మీకు ఏదైనా కష్టం వస్తే కంగారుపడకండి. భోగం వలన కంటే కష్టం వలన మీరు తొందరగా పవిత్రులు అయ్యే అవకాశం ఉంది. మీకు ఆకష్టం వచ్చింది అని ఈశ్వరుడికి తెలుసు. మిమ్మల్ని పవిత్రులను చేయటానికే కావాలని ఈశ్వరుడు ఆ కష్టాలను పంపాడు. ఆబాధను భరించండి. అప్పుడు రవ్వంత విచారణ చేస్తే మీకు అజ్ఞానం నశిస్తుంది.

నది వేగంగా ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది, ఆగమంటే ఆగదు. సముద్రంలో కలిసే వరకూ అదే వేగంగా పోతుంది. అలాగే నీవు బ్రహ్మంలో ఐక్యం అయ్యేవరకూ వేగం విడిచిపెట్టకు. సన్యాసం అంటే తెల్ల బట్టలు విడిచిపెట్టేసి ఎర్ర బట్టలు వేసుకోవటంకాదు. సన్యాసం అంటే ఆ లీడర్‌ను చంపటం. ఆలీడర్ ఎవరు అంటే దేహము నేను అనే తలంపే లీడర్, దానిని చంపటమే నీ జీవిత గమ్యం.

రమణ భాస్కర